

ชื่อเรื่อง	การทຽดตัวของเสาเข็มเดี่ยวในคินเรียงตัวเป็นสองชั้น โดยใช้คำแก้ปัญหาตามทฤษฎีคิดหยุ่นของคินเรียงตัวเป็นชั้น		
ชื่อผู้เขียน	นัตรภูนิ วิรัตนจันทร์		
วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา		
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:			

รองศาสตราจารย์ สุเทพ นิมนานล	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร.อนิรุทธิ์ คงไชย	กรรมการ
อาจารย์ ดร.นฤบุลส่ง สัตถโยगас	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ดร.คีรเก ลาวันย์คิริ	กรรมการ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ระบบทຽดตัวของเสาเข็มเดี่ยวในคินเรียงตัวเป็นสองชั้น เสาเข็มนี้พื้นที่หน้าตัดเป็นรูปวงกลม ขนาดสม่ำเสมอและอัตราส่วนความยาวต่อเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ $2, 5, 10, 25, 50, 75$ และ 100 วัสดุเสาเข็มเป็นวัสดุออกพันธุ์ที่มีคุณสมบัติคิดหยุ่นเชิงเส้น

คินชั้นบนมีความหนาจำกัด อัตราส่วนความหนาของคินชั้นบนต่อความยาวเสาเข็มเท่ากับ $0, 0.1, 0.2, 0.3, 0.4, 0.5, 0.6, 0.7, 0.8, 0.9$ และ 1 คินชั้nl่างมีขนาดครึ่งห่วงของภาค คินแต่ละชั้นเป็นวัสดุออกพันธุ์ที่มีคุณสมบัติคิดหยุ่นเชิงเส้น เมื่อยืดกันทุกทาง สามารถทຽดตัวในแนวตั้งได้ แต่เคลื่อนตัวทางด้านข้างไม่ได้ (วัสดุเวสเทอร์การ์ด) และมีค่าอัตราส่วนพัวของ เท่ากับ $0, 0.3$ และ 0.49 อัตราส่วนยังโมดูลัสของคินชั้นบนต่อ ยังโมดูลัสของคินชั้nl่างเท่ากับ $0.2, 0.5, 1, 2$ และ 5 อัตราส่วนขังโมดูลัสของเสาเข็มต่อ ยังโมดูลัสของคินชั้nl่างเท่ากับ $100, 200, 500, 1,000, 2,000$ และ $60,000$ ตามลำดับ

วิเคราะห์ระบบทຽดตัวของคินโดยใช้คำแก้ปัญหาในรูปปีกดของเวสเทอร์การ์ด สำหรับระบบทຽดตัวอันเนื่องมาจากการในแนวตั้งกระทำเป็นชุดอยู่ใต้ผิวดิน วิเคราะห์ระบบทຽดตัวของเสาเข็มโดยวิธีผลต่างจำกัด

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ในคืนชั้นเดียวขนาดครึ่งหัวของอาคารจะทรุดตัวที่หัวเสาเข้มเพิ่มขึ้นเมื่ออัตราส่วนความยาวต่อเส้นผ่าศูนย์กลางเพิ่มขึ้น แต่ระบบทรุดตัวที่หัวเสาเข้มลดลงเมื่ออัตราส่วนบังโภคุลัสของเสาเข้มต่อบังโภคุลัสของคืนเพิ่มขึ้น

ในคืนที่เรียงตัวเป็นสองชั้น ระบบทรุดตัวที่หัวเสาเข้มเพิ่มตามอัตราส่วนความหนาของคืนชั้นบนต่อความยาวเสาเข้ม เมื่ออัตราส่วนบังโภคุลัสของคืนชั้นบนต่อบังโภคุลัสของคืนชั้นล่างน้อยกว่าหนึ่ง แต่ระบบทรุดตัวที่หัวเสาเข้มลดลงในขณะที่อัตราส่วนความหนาของคืนชั้นบนต่อความยาวเสาเข้มเพิ่มขึ้น เมื่ออัตราส่วนบังโภคุลัสของคืนชั้นบนต่อบังโภคุลัสของคืนชั้nl่างมากกว่าหนึ่ง

ระบบทรุดตัวที่หัวเสาเข้มเพิ่มขึ้นตามค่าอัตราส่วนพัวของไปปันถึงค่าสูงสุดที่อัตราส่วนพัวของประมาณ 0.3 และกลับลดลงสู่ศูนย์ในขณะที่ค่าอัตราส่วนพัวของเข้าใกล้ 0.5 ระบบทรุดตัวที่หัวเสาเข้มมีค่าน้อยกว่าระบบทรุดของเสาเข้มที่ฟังอยู่ในคืนเรียงตัวเป็นสองชั้น ซึ่งแต่ละชั้นแยกพื้นที่และมีคุณสมบัติขีดหยุ่นเชิงเส้น เหมือนกันทุกทาง